

Dům Rodiny Marietty Šmolkové V Dubí

Obec Dubí byla rozdělena na dvě části, Horní a Dolní. Dolní Dubí bylo více průmyslové a v Horním obklopovaly místní sanatorium soukromé vily. Horní Dubí je spojeno silnicí vedoucí k hranici s Německem s Dolním Dubím. Rodiče koupili při svatbě vilu naproti sanatoriu a továrna sídlila v Dolním Dubí, kam tatínek denně tak půl hodiny chodil do kanceláře. Když moc přšelo, jel jednu stanici tramvají, ale pak musel ještě kus dojít. Auto jsme neměli.

Bydleli jsme v prostředním patře naší vily. Pod námi bydlel příženěný příbuzný jedné z tatínkových sester a byt nad námi se pronajímal jedné učitelské rodině. U našeho bytu byla terasa, kde jsme byli zvyklí v létě jíst. Ze zahrady rostl velký kaštan, jehož větve sahaly až na tu terasu. Ze všech stran jsme koukali do zeleně. Doma jsme zaměstnávali kuchařku, která mě taky někdy vozila v kočárku. Jinak mě ale vychovávala maminka, moje sestra ještě měla vychovatelku. Měli jsme navíc jednu nebo dvě pomocnice v domácnosti.

Byt byl tvořen velkými místnostmi, měli jsme pánský pokoj, což byla ve skutečnosti knihovna, kde měl tatínek rovněž svoji sbírku starých hodin, z nichž mi troje zůstaly. Dále tam byla poměrně velká jídelna a obývací pokoj, pak ložnice, koupelna a kuchyně se spíží. V ložnici u rodičů si pamatuji na veliký šatník a prádelník ze světlého leštěného dřeva. Na tom prádelníku mě fascinovalo množství šuplíků. V jednom byly kravaty, ve druhém kapesníky, v dalším ponožky. Tenkrát mi to připadalo jako v obchodě.

Jako maličké děti jsme měly se sestrou svůj pokoj dole u příbuzných, kteří ale měli dva syny, takže když už jsme byly dost velké, rodiče nás raději přestěhovali do pokoje ve třetím patře, vedle učitelů, když se tedy jejich dcery provdaly a odešly a ten pokoj se uvolnil. Tam jsem pak zůstala sama, když se maminka se sestrou odstěhovaly do Teplic v roce 1929.

Doma fungovala tekoucí voda a elektřina. Telefon jsme doma měli, co si pamatuju, vzpomínám, že už jako malá jsem ráda telefonovala. Byl pevně přidělaný ke zdi a musela jsem si brát židli a vylézt na ní, abych ho mohla použít. Na zemi byly položené parkety, v jídelně, což byl takový parádní pokoj, byly na stěnách textilní tapety, jako někde na zámku. Ostatní místnosti byly bíle vymalovány.